CĂRTURARI BUCOVINENI ÎN SURGHIUN (I)

ION FILIPCIUC

Prezentăm, în cele ce urmează, un set de scrisori inedite, primite de prof. univ. dr. Stan M. Popescu, pseudonimul literar al bucovineanului Ovidiu Găină, despre care, în *Opisul emigrației politice. Destine în 1 222 de fişe alcătuite pe baza dosarelor din arhiva Securității*, publicat de Mihai Pelin, Bucureşti, Editura Compania, 2002, aflăm următoarele: „Alias Stan M. Popescu. Născut în 1918, la Solca, județul Suceava. Membru marcant al Mişcării Legionare. După rebeliunea din ianuarie 1941, a părăsit clandestin România, refugiindu-se în Germania. În iarna 1944–1945, a fost paraşutat de nemți în nordul Moldovei. Informația a fost furnizată de Eugen Țurcanu, în cursul interogatoriilor la care a fost supus în 1953–1954. Acesta îl cunoscuse în epocă la Câmpulung Moldovenesc, unde trăia ascuns în casa din Str. Parcului, nr. 6. Se pare că nu s-a angajat în misiunile încredințate de Reich, descurajat de evoluția evenimentelor, şi a reuşit să plece din țară, fără a fi depistat de organele Siguranței. Inițial s-a stabilit în Italia, apoi a emigrat în Argentina, la Buenos Aires. În exil a făcut carieră ca psiholog, filosof şi politolog. Dintre cărțile lui, merită amintite *Foamea de Dumnezeu*, *Introducere în filosofia istoriei* şi *Autopsia democrației*, publicate în 1955, 1961 şi, respectiv, 1989" (p. 137).

Date mai amănunțite despre Ovidiu Găină (Stan M. Popescu) sunt furnizate de rapoartele oficiale publicate în *Rezistența armată în Bucovina, 1944–1950*, vol. I, de Adrian Brişcă şi Radu Ciuceanu, Bucureşti, Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului, 1998, p. 168, 169, 171–172, 204–206, 208, 242–243, 248–249, 275–278, 301, 337–342, 345 şi 398–399, unde avem reproduse declarații ale diferiților luptători despre acțiunile lor armate împotriva ocupantului sovietic, în împrejurimile muntelui Giumalău.

Ovidiu Găină, născut în Solca, în 8 noiembrie 1918, după alte surse în 1914, licean în Câmpulung Moldovenesc – de unde a fost exmatriculat (cf. Ion Filipciuc, *Scandalul de la Liceul Câmpulung Moldovenesc*, în vol. Alexandru Bogza, *Antinomii tonale*, Câmpulung Bucovina, Biblioteca „Miorița", 2006, p. 147–166) – şi Rădăuți, apoi student, absolvent al Facultății de Filosofie din Cernăuți (cu prof.

Analele Bucovinei, **XVII**, *2* (35), p. – , Bucureşti, 2010

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Traian Brăileanu), specializat în sociologie (cu prof. Philip Lersch) la Universitatea din Berlin şi în psihologie, cu un doctorat la Universitatea din Viena; va preda la Universitatea Centrală din Madrid (Catedra dr. Santiago Montero Diaz) şi se va titulariza apoi ca profesor de psihologie aplicată la Universidad del Salvador din Buenos Aires, cunoscând o strălucită carieră – decanul Facultăţii de Psihologie Industrială, specialist în Ministerul Educaţiei din Argentina, cu studii ştiinţifice publicate în periodice academice şi volume proprii, semnate Stan M. Popescu: *El hambre de Dios*, Buenos Aires, Edittorial Perlado, 1961; *Introducción a la Filosofia de la Historia*, Buenos Aires, Editorial Lasere, 1961; *Auge y Ocaso de la Aristocratia*, Madrid, Editorial Sala, 1974; *Autopsia de la Democracia. Un estudio de la Anti-Religión*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 1984, 500 p.; *La obsesión por el cambio*, Buenos Aires Editorial Euthymia, 1988; *Cultura y Libertad*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 1990, 244 p.; *Psicologia de la Politica*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 1991, 218 p.; *La democratización de la cultura*, Buenos Aires, Editorial Euthymia,1992, 210 p.; *Ley, Libertad, Hybris*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 1993, 300 p.; *Voluntad Divina y Democracia*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 1994, 346 p.; *Teoria de la Historia*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 1995, 282 p.; *Cristianismo o Democracia*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 1998, 400 p.; *Los grandes enemigos del equilibrio interior*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 2000, 416 p; *Crâmpeie din sbuciumul exilului*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 2001, 70 p.; *Legionarismul între Paideia şi Politică*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 2001, 84 p.; *En busca del jardin interior*, Buenos Aires, Editorial Myrna, 2002; *Legionarismul sau trăirea virtuţilor*, Buenos Aires, Editorial Euthymia, 2001, 246 p.; *Lupta legionarilor împotriva invaziei sovietice în Bucovina (1945)*, Cu un epilog pentru tinerii care în anul 2037 vor avea 15–25 de ani, Buenos Aires, 2002; *La Adolescencia y los padres como educatores*, Buenos Aires, Editorial Dunken, 2004, 390 p.

Ovidiu Găină are un frate mai mare, Valerian, născut la Solca, în 15 iunie 1913, doctor în medicină veterinară al Universităţii din Bucureşti (1940), supranumit de prieteni „trubadurul Bucovinei”, pentru repertoriul său muzical: compoziţii proprii, cântece bătrâneşti, romanţe, piese de muzică uşoară din anii 1932–1936, arii de operă şi operetă, cuplete celebre din creaţia lui Constantin Tănase, versuri din lirica lui Eminescu, Coşbuc, Topârceanu, Minulescu, Demetrescu-Gyr. Refugiat din Bucovina, împreună cu prietenul literat, prof. univ. Leca Morariu, la Câmpulung Muscel, de unde este arestat şi condamnat la închisoare, la 27 mai 1950, pentru uneltire contra ordinii sociale, din care este eliberat – în închisorile Piteşti, Jilava şi Aiud s-a salvat prin cântec – la 31 iulie 1964. Va muri în ziua de 15 iunie 2000, în Câmpulung Muscel. (Cicerone Ioniţoiu, *Victimele terorii comuniste. Arestaţi, torturaţi, întemniţaţi, ucişi. Dicţionar*,

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Lucrare revizuită de prof. univ. Florin Ştefănescu, vol. IV, Bucureşti, Editura „Maşina de scris", 2002, p.134; Angela Sehlanec, *Valerian şi Ovidiu Găină*, în „Anuarul Colegiului Național «Eudoxiu Hurmuzachi» Rădăuți pe anii 1999–2000 şi 2000–2001", Rădăuți, Editura „Septentrion", 2001, p. 81–85; Vasile I. Schipor, *Bucovineni în spațiul concentraționar comunist*, în „Analele Bucovinei", anul XIII, nr. 2, 2006, p. 535–608).

Între aspectele mai puțin cunoscute din desfăşurarea celui de-al Doilea Război Mondial ar trebui amintit desantul aerian din ziua de 25 martie 1945, pe muntele Giumalău, din Bucovina, cu un grup de luptători pregătiți să țină piept invaziei sovietice în interiorul statului român. Concret, echipa condusă de Ovidiu Găină, formată din şapte luptători (Aurel Gherase, 24 de ani, student; Ion Macovei, 40 de ani, muncitor; Mircea Alexandru, 25 de ani, student; Mitu Oprea, 37 de ani, sergent; Ioan Radu, 23 de ani, student; Ilie Tinta, 25 de ani, student; Iosif Vişoianu, 23 de ani, student), a fost paraşutată – din greşeala pilotului ori cu un scop deturnant – în pasul Măgura Tihuței. Aceştia au fost nevoiți să înfrunte zăpada şi frigul, terenul accidentat, lipsa alimentelor şi a muniților, neîncrederea localnicilor şi vigilența jandarmilor români ori a cercetaşilor sovietici, pentru a se instala în ascunzătorile din Giumalău unde, în scurtă vreme, s-au adunat aproape 100 de bărbați – între care un grup masiv era condus de Vladimir Macoveiciuc, venit dinspre Vicove – gata de luptă împotriva invadatorilor. S-a format astfel un front montan antisovietic, unde au avut loc lupte cu victorii de partea românească, oprind trecerea Armatei Roşii prin Obcinile Bucovinei spre Ardeal. Ceea ce a împiedicat un final demn de analele istoriei a fost pactul dintre Ana Pauker (din partea oficialilor români promoscoviți) şi Nicolae Petraşcu (comandantul legionarilor români, aflat în București), în temeiul promisiunii unei viitoare libertăți.

Ca şef al acestei unități de guerilă românească, Ovidiu Găină se deplasează până la Bucureşti, cere explicații de la Petraşcu, primeşte poruncă de încetare a luptelor împotriva sovieticilor, se întoarce în Giumalău, supune la vot ordinul transmis şi majoritatea partizanilor hotărăsc să se disperseze resemnați din fața invadatorilor. Armele şi muniția, capturate de la sovietici, au fost îngropate într-o „tihăraie" de la poala muntelui Giumalău şi nici astăzi, după mai bine de jumătate de veac, nu se cunoaşte locul depozitului. Din această primăvară fierbinte, memorialistul îi mărturisea prietenului său Vasile Posteucă şi despre dragostea şi logodna cu o fată din partea locului, semn că ținutaşii aveau destulă încredere în cei ce luptau contra ocupantului sovietic.

Cartea în care Ovidiu Găină povesteşte acest episod singular (*Lupta legionarilor împotriva invaziei sovietice în Bucovina* (1945), Cu un epilog pentru tinerii care în anul 2037 vor avea 15–25 de ani, Buenos Aires, Editura Myrna, 2002, 164 p.) din ultimul război mondial are 17 capitole: *Cuvânt înainte* (p. 9); *Numele legionarilor paraşutați* (p.11); *Pregătirea pentru paraşutare* (p. 19); *Paraşutarea*

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

de ziua Bunei Vestiri: 25 Martie 1945 (p. 29); *Aruncați pe Muntele Măgura (Maramureş)...nu pe Gimalău* (p. 37); *„A-nceput viforniţa...!”* (p. 49); *Întâlnirea cu Alexandru Şutea şi doi camarazi în casa brigadierului silvic Nichifrel Orest, pe muntele Giumalău* (p. 57); *O figură de haiduc legionar: Alexandru Şutea* (63); *Organizarea pentru viitoarele acțiuni de guerilă* (p. 67); *Armata sovietică hotărâtă să distrugă guerila legionară* (p. 73); *„Pentr-un român căzut, duşmanul să sape sute de morminte.* [...] *Oştean al României mele, mergi înainte! Înainte!”* (p. 79); *„Wer reitet so spät durch Nacht und Wind? Es ist der Vater mit seinen Kind...” Încorporarea lui Vladimir Macoveiciuc şi a fiului acestuia la lupta de guerilă legionară* (p. 87); *Pactul între Petraşcu şi Ana Pauker* (p. 93); *„I wandered Ionely, as a cloud...”* (p. 99); *Întoarcerea la cabana Patru Păraie* (p. 105); *„Ich hatt’ ein Kamarad, einen bess’ ren find’st Du nicht...”* (p. 113); *Întoarcerea în Occident şi convorbirile cu Horia Sima: „Voi reorganiza Mişcarea pe noui baze!”* (p. 121) şi *Epilog pentru tinerii cari în anul 2037 vor avea între 15 şi 25 de ani* (p. 149).

Mai limpede, Ordinul Ministrului Afacerilor Interne al Republicii Populare Române, nr. 2 539, din 21 martie 1960, unde „se pun în urmărire pe țară elementele cuprinse în Buletinul de față. În caz de identificare a acestora se va face cunoscut organului care duce acțiunea de urmărire pe țară. Ordinele de urmărire pe țară emise anterior se anulează. Folosirea prezentului Buletin se face în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 155/959 şi instrucțiunilor privind urmărirea pe țară. Ministrul Afacerilor Interne, General col. Alexandru Drăghici” îl prezintă, la nr. 827, pe „Găină Ovidiu, zis Norses, fiul lui Grigore şi Veronica, născut la 24 aprilie 1918, în com[una] Solea [corect Solca, n. a. – I. F.], reg[iunea] Suceava, fără profesie, fost cu ultimul domiciliu în Bucureşti. *Semnalmente*: talia 1,70 m, păru ondulat, ochii negri, sprâncenele negre, bărbia ovală, fruntea proeminentă, gura mare, cu buze subțiri. *Rude:* – Găină Grigore, fiul lui Andrei şi Roza, născut la 21 octombrie 1880, domiciliat în com[una] Solea*, reg[iunea] Suceava (tată). – Găină Veronica, domiciliată în com[una] Solea*, reg[iunea] Suceava (mamă). – Găină Valeriu, fiul lui Grigore şi Veronica, domiciliat în Câmpulung-Moldovenesc, Str. I. V. Stalin, nr. 64 (frate). – Titus Grațiela, născută Găină, fiica lui Grigore şi Veronica, domiciliată în com[una] Reuseni, reg[iunea] Suceava (soră). În anul 1944 a fost paraşutat în spatele frontului, ca şef al unei echipe de diversiune. În țară a desfăşurat activitate legionară şi în 1946 a fugit din nou în străinătate. În anul 1954 a fost din nou clandestin în țară, cu misiuni. În prezent se află în Argentina. În caz de identificare să fie reținut. Dosar U. Ț., nr. 1417, la Dir[ecția] a II-a M. A. I.” (p. 207; într-un album, la acelaşi nr. 827, se reproduce fotografia bust a celui urmărit).

Textele scrisorilor din paginile de mai jos – redactarea păstrează formele ortografiei din epocă, inclusiv termenii dialectali sau fonetica proprie autorilor –, primite sau expediate de Ovidiu Găină (Stan M. Popescu), cuprind date foarte interesante despre problemele cu care se confrunta emigrația românească, m a i c u

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

seamă în plan cultural şi literar, dacă nu şi în privinţa disensiunilor bine orchestrate de ideologii şi agenţii regimului de la Bucureşti.

* * *

Martin Heidegger, către Stan M. Popescu

Freiburg i. Brsg 4. Juni 1956

Sehr geehrter Herr Popescu!

Leider kann ich Ihre Bitte, für Ihre Zeitschrift einen Artikel zu senden, nicht erfüllen, weil ich grundsätzlich dies nicht tue. Meine Arbeiten sind für kleinere Publikationen ungeeignet; ich wäre ausserdem nicht in der Lage, die Übersetzung zu überwachen.

Ich wünsche Ihnen einen guten Erfolg in Ihrem Vorhaben und grüsse verbindlich, Ihr M. Heidegger

Notă: Text dactilografiat pe hârtie albă, format A5 (21 x 15 cm), cu antet imprimat „Heidegger / Freiburg i. Br. Zähringen [întregit cu cerneală] / Bärbud 4...” Semnătura cu cerneală neagră.

[Traducere:

Mult stimate domnule Popescu!

Din păcate nu pot să vă îndeplinesc rugămintea de a vă trimite un articol pentru revista dumneavoastră, deoarece nu fac asta din principiu. Lucrările mele nu sunt potrivite pentru publicaţii de mai mici dimensiuni; nu aş fi de altfel în situaţia de a face corecturi în grabă.

Vă doresc succes în proiectul dumneavoastră şi vă rămân îndatorat,

Al dumneavoastră, M. Heidegger]

*

Mircea Eliade, către Stan M. Popescu

Swift Hall
University of Chicago
10 Aprilie 1957

Stimate Domnule Popescu,

Primesc chiar acum scrisoarea Dtale din 18 Marte, reexpediată de Uscătescu, şi mă grăbesc să-ţi mulţumesc pentru invitaţia de a colabora la Enciclopedia Tematică. Primesc cu plăcere, dar aşi vrea să ştiu cu precizie ce trebuie să scriu despre Istoria Religiilor. S-ar putea scrie din multe puncte de vedere: ce înseamnă azi „Ist[oria] Rel[giilor]”; cum s-a ajuns la actualele poziţii metodologice; cu ce se ocupă Ist[oria] Rel[igiilor]; care sunt principalele probleme, etc. Te rog răspunde-mi în ce sens trebuie scris articolul. De asemenea, când trebuie expediat manuscrisul (23 pag[ini] dactilografiate, dacă am înţeles bine).

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Mă bucur să aflu că ai citit cele ce publicasem în țară, când Raiul nu era încă pierdut. Dacă vrei să regăseşti acele timpuri, dar mai ales tot ce-a urmat, citeşte *Noaptea de Sânziene* (= *Forêt interdite*, Gallimard 1955, Colecția „Le Monde Entier"). Este şi un fel de istorie a României între 1936 şi 46.

Cu cele mai bune sentimente, al Dtale Mircea Eliade

Notă: Text olograf cu cerneală neagră pe coală de hârtie albă, coală format A4 (31 x 19,2 cm).

*

Vasile Posteucă, către Stan M. Popescu

10 sept[embrie] 1967

Dragă Ovid,

Îți răspund la temperatura celestă a bucuriei pe care mi-a adus-o scrisoarea ta. Suntem cumva, gând la gând, cu bucurie interioară, privind spre acelaşi luceafăr.

Poemul tău mi-a plăcut mult de tot. E limpezit la nişte misterioase intensități ale inimii umile şi curate. Sper că va apare chiar în N-rul viitor (nr. 2, an III) al Drumului, dacă mai este loc. L-am trimis imediat lui Novac (că el aranjează materialul la tipografie). Am tăiat numai un cuvânt: sfântă. Am lăsat numai: tinereții. Vei vedea. Sună mai detaşat, mai distanțat de involuntarul sectarism al dicționarului nostru. Încolo: splendid!

Mi-a plăcut: Înlemnire. Aduce a «cranii de lemn».

Cât despre rest, mă bucur imens de maturizarea ta interioară, de înțelegerea de frate pe care mi-o arăți. De fapt, aşa-i: nu putem fi, fără post şi rugăciune. Şi cum ne vom uni, cum ne vom regăsi, fără asceza trăirii spirituale? Vei înțelege, poate, acum mult mai bine dacă eu agită-mă forța campaniilor de unire. Unde doi se găsesc la nivelul umilinței şi experienței interioare, unirea e gata! E reală. Nu are nevoie de advocați, nici de reclamă. Soarele nu strigă niciodată, dimineața: Iată, sunt! Am lumină! Lumina mea-i mai bună ca cea a altor sori! Nu. El este. El încălzeşte şi arde. Iubeşte. Şi-l slăveşte pe Dumnezeu în felul lui unic. Ia, întreabă-te şi răspunde-ți cinstit: Câți dintre noi, în exil, mai avem sfânta nebunie a îngenuncherii în rugăciune, a acceptării neantului şi a morții?

Iată, deci, dragul meu, direcția în care trebuie să lucrăm. Unde se găseşte unul din noi, acolo se mântuie şi lumea. Vom fi uniți numai când un anumit proces spiritual se va fi perfectat în sufletele noastre. Altfel, orice manifestare de unire rămâne chimval sunător şi trecere de vorbe goale. Face vânt cu pălăria...

Mă bucur să-ți scriu acestea tocmai de ziua mea natală. Am împlinit azi 55 de ani. Mistic 5+5=10. Ziua de naştere e 10 septembrie şi anul acesta are şi pe 10, dar şi pe 13 (6+7) în partea a doua. Acesta e sfântul număr cristic şi numărul de destin al Căpitanului şi al lui Moța. Iată-mă la 55! Bătrân! Parcă am trăit şapte vieți

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

şi nu una. Dar mulţumesc lui Dumnezeu, inima mi-i tânără şi naivă încă. Iar mintea, destul de ascuţită ca să nu fie nici proastă, nici de vânzare. Cu încetul, sper şi cred eu că se va deschide un drum şi-n faţa noastră. Ne vom aduna toţi. Sfântul Graal al trezirii... bună, clară, cinstită. Într-un fel, Dumnezeu a binevoit între noi. E cazul deci să arătăm tuturor a lor noştri, în orice tabără şi ţară s-ar afla, multă dragoste, multă înţelegere. Eu, tot îngenunchind şi postind, am avut la un moment dat iluminarea poziţiei de azi: de a nu scrie împotriva nimănui, de a creia şi iubi. De a afirma, mereu, realitatea drumului interior. De aceea nu am răspuns niciodată batjocurilor lui Vălimăreanu. De aceea, am refuzat categoric să dau vreo declaraţie împotriva lui Horia Sima. Noi nu putem creşte şi reveni la adevăr, incriminând pe alţii, oricât de greşiţi ar fi fost sau ar mai fi ei. Şi iată, azi am 21 de ani pe acest drum de dragoste, de non-violenţă. De non-polemică ... nu am ajuns departe. Dar totuşi ştiu ceva ce ne-ar putea scoate pe mulţi la liman.

Spune-le toată dragostea mea lui Emil şi Tianei, acelaşi lucru vreau să spun şi eu despre Emil: un om admirabil. Eu am învăţat enorm de mult de la el. Fii sigur, dragă Ovid, că, chiar dacă Emil tace: sbaterile noastre au în inima lui un acasă de dragoste. El are marele duh al generaţiei noastre.

Zilele acestea, având vacanţă, mi-am rotunjit un nou volumaş de poeme, *În marea şi-n mormintele din noi (poeme pentru fraţi)*, ce va apare la Madrid, pe la Crăciun. Am simţit că prea mă acoperă boicotul tăcerii duşmane. Un nou volumaş îi va saluta pe toţi acei care m-au uitat. Şi-apoi e vorba de-un dialog cu morţii!...

Altfel, scriu cât pot la cartea copilăriei. Anul universitar [se] încheie la 12 Sept[embrie].

Te rog, mai scrie-mi şi trimite-mi poeme. Încearcă chiar proză (articole) cu vâna poemelor.

Te îmbrăţişez acestui Septembrie în ..., Vasile Posteucă

Notă: Text olograf, cu cerneală albastră, pe hârtie albă, format A4 (31x 19,2 cm), scris faţă şi verso, unde are imprimată anvelopa AÉROGRAMME • PARAVION şi adresele expeditorului „Vasile Posteucă / Box 105 / Mankato, Minnessota / 5600, / U. S. A.” şi a destinatarului „Mr. / Stan M. Popescu / Bartolomé Mitre 2669 / Buenos Aires / Argentina”.

*

Mankato, Minn[esota]. / 22 Febr[uarie] 1967

Dragă Ovid,

Eu eram gata pregătit să merg până la Chicago. Îmi pare cumva rău că nu poţi veni. Dar nu-i nimic. Ne vom găsi noi. Esenţialul este să ajungem cât mai mulţi dintre noi la un pic de lumină interioară, la dragoste. Oamenii s-au închistat în forme şi atitudini vechi, în uri şi ireductibilităţi sufleteşti. Şi-i foarte greu să-i scoţi pe creasta luminii. Trudeşte-te să menţii legătura cu cât mai mulţi, pledând pentru această mare datorie a inimilor şi generaţiei noastre: unirea.

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Eu nu pot întreprinde nimic. Nu am timp. Şi-n condiţiile momentane, mi-aş face numai rău imens şi aş strica şi altora. Eu, în inima mea, în tot ce fac şi scriu, sunt pentru împăcare şi întoarcere la Dumnezeu, la linia creştină a d-lui Moţa. Întunerecul din noi şi din lume ne dezavantajează. Dar biruinţa va veni. Suntem într-adevăr în slujba unor forţe etern invincibile.

Eşti cumpănit şi înţelept când spui că trebuiesc evitate manifestele şi proclamările spectaculare. Esenţialul este tăcerea şi rugăciunea curată a fiecăruia.

Emil mi-a scris frumos despre gândurile şi sbaterile tale. El e un suflet ales, cu mare respect faţă de cuvânt. Natural că el nu vrea să-ţi toarne tone de apă îngheţată pe cărbunii incandescenţi ai acestui ideal ce-ţi arde şi înnobilează inima. Dar cred că el e mult mai cumpănit decât eşti tu. El cunoaşte bine oamenii. Nu cred că el s-ar aventura într-o asemenea iniţiativă, menită să stârnească pasiuni şi nedrepte atacuri, răutăţi şi suspiciuni.

Vei mai scrie. Vom vedea ce se va putea lămuri din gândurile acestea. Eu mă uit adânc în mine şi-mi vine să-ţi spun că esenţialul este să ne pregătim a rezista frumos până la moarte şi dincolo de ea. Biruinţa imediată pentru noi nu se vede la orizont. Chiar dacă ar veni un război şi s-ar elibera România, masonii şi jidanii vor avea grijă ca nici unul dintre rămaşii generaţiei noastre să nu ajungă acolo. Vom fi ucişi, accidentaţi pe drum, trimişi cu avionul la Kremlin, cum i s-a întâmplat lui Nikolaiczik al Poloniei. Noi vom birui de dincolo de morminte. Pentru această viziune trebuiesc oameni foarte tari. Cei slabi vor cădea în dialoghită, în coexistenţă, vor face acte de desnădejde. Linia mare ne spune că trebuie să luptăm în toată lumea pentru biruinţa ideii creştine. Azi domneşte Anticrist, integral. Timpul nu e al nostru. Numai jertfa şi credinţa sunt ale noastre. Iată de ce eu merg tot mai adânc în mistică şi cred în rugăciune şi meditaţie. La suprafaţă e foarte puţin de făcut.

Nu exclud politica imediată, dar nu cred în ea. Eu m-am pus pe linia aceasta a certitudinilor interioare. Ascult mormintele. Încerc să răsvedesc o voie a lui Dumnezeu. Întunerecul prin care mergem noi e de lungă durată. Şi devine din ce în ce mai greu. Poate cea mai ardentă datorie a noastră, a celor ce avem un pic de condei, este să fim martori, să depunem mărturie, să scriem amintiri, visuri, viziuni apocaliptice.

Cu mare drag, al tău: Vasile

Notă: Text dactilografiat pe hârtie albă, format A4 (31 x 19,2 cm), scris faţă şi verso, unde are imprimată anvelopa AÉROGRAMME • PARAVION şi, cu cerneală albastră, adresa expeditorului „Vasile Posteucă / Box 105 / Mankato, Minnesota / 5600, / U. S. A” şi a destinatarului „Mr. / Stan M. Popescu / Bartolomé Mitre 2669 / Buenos Aires / Argentina”.

*

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Mankato, Minn[esota] / 24 August 1967

Dragă frate Ovid,

De-abia acum mă învrednicesc să-ți răspund la ultima misivă. Îți mulțumesc pentru articol. Cred că e în el ceea ce vrea să spună inima noastră iubitoare de neam. Cum avem timp acum, deoarece suntem în căutarea unei tipografii cu literă românească (America a fost ucisă şi înmormântată de Petru Lucaci şi preşedintele John Coman) pentru a tipări DRUM-ul, te rog trimite-mi şi partea a doua. Voi avea o mai bună idee de ansamblu şi voi vedea dacă se poate scoate vreun paragraf, fără să [se] piardă întregul şi sensul major al articolului. Nu te superi, pentru moment, dacă te rog să-mi trimiți ceva poeme. Coboară-te pe țurloiul inimii în jos, până la morminte şi ascultă geamătul lor de durere, din cealaltă dimensiune. Scrie ceva fierbinte, spiritual, apolitic. Ceva de inimă legionară ieşită în largul cosmosului şi botezată în marele duh al umanității, ştiind totuşi de Hristos, de ordinea naturală a lumii, de chemarea din adânc a neamului românesc. Poemul l-aş putea, cred, adăuga, cred, încă la numărul acesta (No. 2, an III), care de altfel e complet, adică are de-acum 40 de pagini.

În privința articolului cu elitele, aş vrea să-ți mai sugerez ceva. Nu te lăsa furat de stilul sec, arid, ştiințific. Încearcă să scrii în sensul Axei. Cu avânt şi perspectivă spirituală, cu stil înaripat, chiar dacă nu poetic, cu întorsături noui, fugind de şabloane. Încălzește-ți inima, înainte de a apuca penița în mână. Te rog mult, nu te supăra de acest sfat. Ştiu că o duci greu. Treaba ce-o faci tu e de stil ştiințific şi e greu să treci de la un nivel la altul, dar tocmai aci stă marea biruință a scrisului inspirat, original. El face contactul cu isvoarele din adânc ale inimii crezătoare.

Altfel, nimic nou. Am terminat cursul de vară şi am acum, liber până la 23 Sept[embrie]. La 19 August am intrat într-un post negru de şapte zile. Dumnezeu îmi va ajuta să-mi mai reduc animalul la proporții mai decente şi să-mi eliberez isvoarele lacrimilor, din inimă. Viața americană, cu sgomotul şi viteza ei, e un mare pericol pentru om. Sunt azi în a şasea zi şi, mulțumesc cerului, mă țin bine.

Mă simt cumva mai liberat, mai aproape de morți. Citesc. Textele din Moța şi Căpitan mi se par acum mai clare, mai mult grăitoare, mai cutremurătoare. Şi-apoi, şi ca drum interior, postul e extraordinar. Ne ajută să ne vedem în toată micimea noastră şi ne reducem la smerenie şi adevăr.

După aceste şapte zile, voi începe să-mi scriu *Băiatul Drumului*.

Acum răspund la scrisori. E un moment de criză pe tot exilul. Masoneria americană, care a creat comunismul pentru a-l trânti la pământ pe Isus Hristos, se mai sbate să ne convingă de necesitatea coexistenței, vrea să valideze comunismul. Din această stare de desnădejde mulți ai noştri au muiat-o. Se dau la dialog. Se uită în general că America de azi, coruptă, iudaizată, masonizată, preocupată numai de bani şi de luxuri, nu e America cea adevărată. Adevărata Americă va ieşi în curând la creastă ca să-şi apere existența. Atunci vom vorbi şi noi.

Te îmbrățişez: Vasile Posteucă

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Notă: Text dactilografiat pe hârtie albă, format A4 (31 x 19,2 cm), scris faţă şi verso, unde are imprimată anvelopa AÉROGRAMME • PARAVION şi, cu cerneală albastră, adresa expeditorului „Vasile Posteucă / Box 105 / Mankato, Minnessota / 5600, / U. S. A” şi a destinatarului „Mr. / Stan M. Popescu / Bartolomé Mitre 2669 / Buenos Aires / Argentina”. Ultimele patru cuvinte, cu cerneală albastră.

*

Mankato, Minn[esota] / 6 Oct[ombrie] 1967

Dragă Ovid,

Invitaţia voastră îmi vine ca o mângâiere. Nenorocul este că nu-mi pot permite nici o cheltuială încă. Anul trecut, aşteptând viza pentru Statele Unite, am stat şase luni fără lucru şi acum trebuie să scap, întâi, de aceste datorii. Eu niciodată n-am putut economisi bani. Am atâţi prieteni în nevoi, încât niciodată nu ajung să gândesc la zilele negre. Şi-apoi, în ultimii ani se mai adaugă şi familia: Doina şi Doru, Zamfira. Apoi Gheorghe, Visarion şi Leontina. Şi câţi alţii. Şi, peste toate, nu uita DRUM-ul. Trei sferturi din cheltuieli le acopăr eu. Petra m-a lăsat la greu. Iar Novac are şase copii. E sărac. Îmi voi putea permite această călătorie, dulce ca o ispită a amintirilor şi a prieteniei, de-abia la anul.

Drept să-ţi spun, aş risca-o şi acum, cu bani împrumutaţi, dar trebuie să merg de Crăciun la Windsor, Ontario, în Canada, să stau de vorbă pe îndelete cu un văr şi consătean de-al meu, care a fost vara asta la Stăneşti şi la Bucureşti, şi i-a văzut pe ai mei. Mai mult: mi-a adus de la ei o bandă magnetofonică, cu saluturi, cântece, poeme recitate, lacrimi etc. Banda mi-a trimis-o aicea şi o ascult, dar aş vrea să-l aud direct, să-mi spuie anumite lucruri, pe care ai mei nu le-au putut pune pe bandă, deoarece banda s-a înregistrat sub supravegherea unui politruc. Totul a fost controlat, deci. Natural, ai mei au exprimat anumite gânduri şi simţiri prin simboale, cântece, oftaturi, lacrimi etc., dar totuşi se vede bariera, căluşul tiraniei pus la gura oamenilor.

Aşa că, de Crăciun, voi fi la Windsor. Nădejdi nu am. Tot ce am încercat până acum, ca să-i aduc pe ai mei, a dat greş. Politicianii americani m-au lăsat din braţe, ca pe un fascist ce sunt şi ca unul care n-am primit să mă alătur lor, adică să mă fac mason. Iar cei de la Bucureşti cer de la mine un preţ pe care eu nu-l pot plăti. Ei vor să mă reducă la tăcere ori, mai mult, să mă facă să lucrez pentru ei. Asta eu n-o pot face. Familia mi-i dragă, dar după moartea lui Moţa nu mai pot pune familia înaintea neamului, înaintea lui Dumnezeu.

Vom mai vedea ce aduce timpul, dar bine nu se mai vede la orizont. Stăpânii lumii vestice (masonii) merg la colaborare lungă cu comuniştii. Gândul lor nu e doborârea comunismului ateu, ci numai dărâmarea creştinismului. Ei au un singur duşman, ca şi comuniştii: pe Isus Hristos. Cine ar putea crede ca Americanii să fie atât de proşti încât să-şi lege singuri funia de gât? Şi, uite, sunt. Asta e realitatea.

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Văzând preacurvirea Vestului, mulţi dintre ai noştri cad, se dau la dialog. Eu cred că e cazul să murim frumos. De-o veni Maibinele, vie! De nu, noi ne simţim fericiţi să murim pentru Hristos şi întru Hristos. E dură această stare: Die redliche Entbehrung aller Tröstung (cum zice Rilke)...

Spune un salut drag lui Emil şi Tianei. Cu drag: Vasile Posteucă

Notă: Text dactilografiat pe hârtie albă, format A4 (31 x 19,2 cm), scris faţă şi verso, unde are imprimată anvelopa AÉROGRAMME • PARAVION şi, cu cerneală albastră, adresa expeditorului „Vasile Posteucă / Box 105 / Mankato, Minnessota / 5600, / U. S. A" şi a destinatarului „Mr. / Stan M. Popescu / Bartolomé Mitre 2669 / Buenos Aires / Argentina". Semnătura cu cerneală albastră.

*

Stan M. Popescu, către Vasile Posteucă

[Antet imprimat:]
Stan M. Popescu
Bartolomé Mitre 2669 – Buenos Aires
Republica Argentina

B[uenos] Aires, 2. III. 67

Dragă Vasile,

Rândurile tale sunt pline de măreţ sbucium. Mergi pe dimensiuni superioare. Tinzi spre ţinte anagogice, proprii ascetismului creştin. Ai ajuns să te desprinzi de contingenţele evenimentelor şi actualului. Nu m-aş fi interesat de unire, dacă n-aş avea o ciudată presimţire de înfrângere a forţelor luciferine, cu intervenţii care scapă înţelegerii raţionale. Ne vom întoarce în ţară. Ne vor primi ai noştri sdrobiţi şi umiliţi. Şi cei ce nu s-au plecat, chiar şi aceia (puţini de tot) care au refuzat să detracteze, să arunce cu noroiu în figura Căpitanului şi a lui Moţa, chiar şi aceia ne vor primi sfârtecaţi sufleteşte după atâta amar de durere. Noi, înţelegători cu unii şi cu alţii, îi vom strânge la piept. Dar, după emoţia revederii, va veni crunta întrebare: pe cine urmăm? Unii dintre noi vom răspunde: pe Garneta, alţii pe Sima, alţii pe Iasinschi, alţii pe Papanace...

Apoi va veni o nouă dezbinare. Cei din ţară se vor dezbina ascultându-ne pe noi, pe care ne aşteptau INTACŢI, drepţi „ca un stâlp de pară", integrii, cu mintea clară, TARI! Nu le vom putea spune: suntem uniţi, hai să ne unim cu toţii şi să zdrobim mitul dezintegrării organizaţiilor şi mişcărilor care ruginesc după moartea Şefului!

Sforţarea care trebuie să ne-o impunem e minimă: să stăm de vorbă între noi şi să vedem realitatea. SĂ LĂSĂM LA O PARTE PE ACEIA CE SE ADAPĂ DIN VENINUL URII! Să strângem pe cei ce mai cred în învierea Neamului, în Legiune, în jurământul Moţa-Marin. Vom fi mulţi!

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Emil, când stă de vorbă cu mine, e de aceeaşi părere. Probabil că nu vrea să mă contrazică, căci el vorbeşte mai des cu unii care într-adevăr că nu vor ajunge niciodată să se hrănească din „mistuitoarea flacără" a dragostei. E dezamăgit, deci. Totuşi voi sta de vorbă din nou cu el, căci în ultimii ani mi s-a părut că gândim şi simţim la fel. Dar, chiar în urma scrisorii primite de la el, cred că simte la fel ca noi. Oricum, voi mai sta de vorbă cu el.

În ce priveşte perspectiva luptei jidanilor şi masonilor de a ne împiedeca întoarcerea în ţară, drept să-ţi spun, nu cred să reuşească. În primul rând nu cred că vor avea suficienta tărie de a subjuga din nou neamurile. Vor interveni factori noi, care nu stau în calculele lor. Dar, chiar în situaţia favorabilă lor, nu cred că ar putea să ne împiedece o reîntoarcere la glie. Ne-ar considera prea bătrâni, vlăguiţi şi neprimejdioşi.

Ne vom întoarce deci. Vom ridica din nou steagul şi vom învinge. O nouă generaţie va realiza visurile Căpitanului şi ale lui Moţa, dar fără noi, cum va putea moşteni generaţia nouă patrimoniul sfânt al acelora ce s-au jertfit?

Oricum, nu trebuie să-ţi faci prea mari griji. Nu voi publica nimic ce ar putea compromite pe cineva. Nici nu cred să public nimic în numele meu. Unicul lucru ce-l voi face este să mai scriu câte o scrisoare camarazilor. Poate că într-o bună zi se vor găsi 10 sau 15 C[omandan]ţi Ajutori care să rupă zidul tăcerii. Eu îi voi urma cu drag. Până atunci lucrez şi eu ca şi Emil, ca şi tine. Lucrez şi asist neputincios la apariţia ridurilor, a durerilor de şale şi a albirii părului. Doar noaptea, în tăcere, mă simt din nou ca înainte, când mă rog.

Notă: Text dactilografiat pe hârtie albă, format A4 (28 x 21 cm), pe o singură faţă, cealaltă probabil pierdută.

*

Vasile Posteucă, către Stan M. Popescu

Mankato, Minn[esota] / 12 Martie 1967

Dragă Ovidiu,

Nu fi trist. Emil şi cu mine vom fi mereu alături de eforturile tale. Nu-ţi condiţiona activitatea şi credinţele de cele ce vedem şi facem noi. De altfel nici nu vreau să-l implic pe Emil în atitudinea mea, măcar. Hai să vorbim numai de mine. Nu pot face mai mult. Văd din tristeţea ta că eşti foarte aproape de ceea ce eu am ajuns să numesc renunţarea la lume şi, mai ales, renunţarea cinstită şi definitivă la orice consolare. Din această atitudine, vei ajunge repede la convertirea desnădejdii în optimism. Unul real, fără vorbe mari, fără trâmbiţe. Şi din el, din acest optimism, vei iubi şi înţelege lumea şi oamenii (semenii) altfel: mai cântărit, mai aproape de inimă şi de adevăr.

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Nu renunța la scrisorile tale, pledând unirea. Dă-i înainte. Vorbeşti în pustiu atâta vreme cât oamenii nu s-au găsit pe ei înşişi, dar nu te da bătut. Eu nu merg pe acest drum, pentru că nu vreau să pun carul înaintea boilor. Acolo unde unul din noi se găseşte pe el însuşi, lumea e mântuită şi unirea e făcută. Doi care au unirea în inimă se înțeleg imediat, fără multă avocatură. Nu uita ce-a spus Căpitanul: Legionarismul nu poate veni la putere prin lovituri de stat, prin violențe. Vom birui în neamul românesc când un anumit proces sufletesc se va fi desăvârşit în majoritatea sufletelor. Ori, acest proces sufletesc nu e desăvârşit încă în noi, din punct de vedere al unirii, al eliberării interioare. Oamenii nu s-au încreştinat încă. Nu se roagă, nu ştiu ce-i aia meditația, râd când începi să le spui despre necesitatea drumului interior. Cu cine să vorbeşti? Cu cine porneşti la drum? Cu cine voi face unirea?

Te temi că se va prăpădi legionarismul? Cum s-ar putea prăpădi jertfa lui Moța? Cum se poate prăpădi o esență divină? Nici învățătura şi jertfa Căpitanului nu se va prăpădi. Ele au căzut în brazdă bună. Vor rodi. Acum condițiile sunt neprielnice.

Nu poate bobul nici încolți măcar, în iarnă şi viscol. Dar va veni primăvara adevărată şi atunci bobul de grâu va da colț şi va înverzi câmpurile țării şi se va pârgui o recoltă splendidă. În altă generație. Nouă ni se cere numai să nu ne pierdem credința, să nu trădăm adevărul, să nu oprim rugăciunea. Guvernările nu mai contează. Noi guvernăm din opoziție. Totul e numai să fim opoziție reală, plină de duhul marilor semne şi rupturi. Cât despre întoarcerea în țară, deşi nu o exclud, eu nu cred în ea. Adică nu sper în ea. Mă pregătesc de moarte aici, prin străini. Noi vom birui din morminte.

Caută deci şi dă lupta, în termeni de adevăr etern şi de esențe, pe planul mondial, acolo unde te afli, din profesia pe care o plineşti, cu oamenii pe care Dumnezeu ți i-a pus la îndemână. Adevărul nostru se lasă tradus în orice limbă, în orice situație, la orice nivel spiritual şi politic. Fii cetățean al lumii şi ostaş al lui Hristos. Se dă azi în lume o formidabilă luptă pentru şi contra lui Hristos. În America domneşte integral Anticrist. Hristos e prigonit. Se trage cu milioane de mitraliere de mişelie în obrajii Lui. Iată planul actual. Cu drag: Vasile

P. S. Te rog trimite poeme (mai multe) pentru „Drum”. La fel, articole de spiritualitate, de credință, de cultură şi umanitate.

Cu drag: Vasile.

Notă: Text dactilografiat pe hârtie albă, format A4 (31 x 19,2 cm), scris față şi verso, unde are imprimată anvelopa AÉROGRAMME • PARAVION şi, cu cerneală albastră, adresa expeditorului „Vasile Posteucă / Box 105 / Mankato, Minnessota / 5600, / U. S. A” şi a destinatarului „Mr. / Stan M. Popescu / Bartolomé Mitre 2669 / Buenos Aires / Argentina”. Semnătura şi post-scriptum (scris de-a lungul marginii din prima pagină) cu cerneală albastră.

*

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Mankato, Minn[esota], 9 Februarie 1968

Dragă Ovidiu,

Mă sbat demult să-ți răspund la ultima scrisoare, atât de clară şi plină de nădejdi şi tristeți. Stau cu scrisorile vraf pe masă şi mă ceartă. Nişte congrese profesionale de Crăciun, apoi pregătirea şi corecturile volumului meu de poeme *În Marea şi-n Mormintele din noi*. Îl vei ceti şi cred că ai să admiți, măcar la nivelul adânc al inimii, că simboalele şi archetipurile folclorice în care m-am refugiat nu întunecă cerul de altădată, nu sting flăcările credinței. Totul e cu cheie, pentru inițiați: pentru cei ce ştiu, cum îmi place mie să definesc.

Apoi a venit DRUM. Eu fac singur expediția. Acum am terminat, dar trebuie să mă apuc de numărul nou. În plus e catedra, corecturile, studenții, colaborarea mea la ziarul „America", la alte reviste, corespondența. Şi nu în cele din urmă: viața, cu amarurile ei. Acum, la 24 Martie voi fi la New York, la o mare manifestație de protest şi afirmare pentru Basarabia şi Bucovina de Nord (la Națiunile Unite). O aranjează Dr. Cârjă. Eu reprezint Țara Fagilor. Aşa că vezi: toate astea m-au priponit, tăindu-mi bucuria unei ore de sfătoşenie şi incursiuni spirituale cu tine...

Nu e mare lucru de făcut, în afară de drumul interior, de regăsirea fiecăruia pe dimensiunea spirituală, de prezență şi dreaptă mărturie. Nu noi vom vedea biruința. Văd de aici că masonii şi jidanii sunt aşa de tari, țin cu gheare totul, atât de bine, încât balanța puterii de azi va mai dura. Şi ea e clară: masoneria care a creat şi năşit comunismul, pentru a doborî creştinismul, ține la colaborarea cu Rusia, la coexistență. De la 1945 încoace au fost distruse numai regimuri catolice şi prăbuşiți regi. Jurământul masonilor e că vor spânzura ultimul rege cu mațele ultimului preot creştin. Gândeşte bine: Peron (în Argentina), Catolicii în Cuba, regii în România, Bulgaria, Jugoslavia, Grecia, Italia. Răsturnarea catolicilor în Vietnamul de Sud. Toate arată bine că războiul de azi se duce de către forțele negre (masoni şi jidani) şi roşii (jidani, masoni şi comunişti) în contra lui Hristos.

Şi tragedia e că prinții creştini sunt înregimentați masoneriei. Catolicii fac excepție, dară au pornit şi ei pe linia burții, a pilulelor contraceptive, a laşității în fața jidanilor. Cardinalul Ottaviani la Roma a fost trântit la pământ. Cu el Biserica lui Hristos pierde stâlpul de mijloc şi intră în prigoană.

În această situație, noi trebuie să ne menținem pe linia de plutire, să ne adâncim certitudinile spirituale, să scriem pentru generațiile viitoare. Pentru azi nu-i nimic de făcut, la suprafață. Un producător de filme a sfârşit filmul *Camelot* (din legendele Graalului, în jurul Regelui Arthur) cu o idee splendidă. Cavalerii mesei rotunde s-au risipit, s-au prostit, dar, ca nădejde nouă, vine la urmă un fecioraş, umil, dar bine legat, şi spune: vreu să devin cavaler al Mesei Rotunde. Şi Regele Arthur îi designează misiunea şi direcția: Behind the lines! În spatele frontului. În ascuns, fără reclamă şi amploare. Cruciatismul anonim...

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Cred că aci suntem noi. Cine se regăseşte în această metaforă înseamnă că mai are în el lumină din cutremurătoarea lumină a lui Moţa, a Căpitanului. Acum ne trebuie icoana şi sfântul ajutor al Arhanghelului. Unde unul din noi se găseşte şi se mântuieşte, se vindecă şi lumea de rănile păcatului şi ale prostituţiei iudaice.

Mă opresc aici, deoarece amândoi, cred mult, gândim la fel, chiar dacă ne rănesc şi ne separă cuvintele. Te rog mai trimite ceva versuri. Menţine-le la sborul pe verticală.

Scrie-mi de-ai primit DRUM şi volumul de poeme. Volumul de poeme a fost expediat din Spania. Are să bată cu picioarele cât aleargă soarele. Dar va ajunge. Vezi şi la Emil, de l-a primit el. Nu am adresa lui Cârdu. Poţi să mi-o dai?

Cele mai dragi saluturi, la toţi, Tianei şi lui Emil, lui Niculai Popa şi Cârdu. Pe tine te îmbrăţişez, rugându-te ca un frate să nu fii trist că suntem săraci. Nu ştiu de tine, dar eu am depus jurământul sărăciei în noaptea aceea, în biserica Sf. Ilie-Gorgani, pe sicriul lui Moţa şi Marin. Jurământ care mi-a ars măduva. De atunci, ori de câte ori mă las ispitit de materie, Dumnezeu mă izbeşte în mod vizibil: îmi ia tot. De aceea, sunt hotărât să nici nu mă gândesc la materie. Totdeauna am avut de-ajuns ca să trăiesc decent, onorabil. Şi sunt tare bucuros că pot da şi ajuta, în toate părţile, chiar fără discriminare. Datul mă ţine tânăr şi optimist, în legătură cu mulţi fraţi. Dar esenţialul în dat e că încerc să mă ţin în legea sărăciei. De la sărăcia materială şi fizică, până la sărăcia cu duhul (cerută pentru experienţele mistice, ale vederii interioare) în care binevoieşte Dumnezeu să se arate omului, acest exercitium ad integrum al postului negru şi al luptei cu materia, ne cumenică din sfânta aprehensiune naţională şi mistică a generaţiei noastre, generaţie cum planeta nu a avut şi nu are încă în contemporaneitate.

Deci, dragă Ovidiu: fii mândru şi bucuros, cu voie bună. Hai să fim această oaste aleasă „behind the lines". Eu i-am zis odată, într-un articol: „zidirea la celălalt capăt al podului". Un sat zidea în evul mediu un pod. Şi antrepriza a luat-o dracul. Tot ce clădeau ziua se surpa noaptea. Dracul lucra surparea. Atunci un om care se ruga şi a avut o viziune mistică a venit cu ideea că ar fi bine ca cei aleşi să înceapă a zidi la celălalt capăt. Pe celălalt mal. Şi metafora, ca sens filosofic, e formidabilă. Cum n-avem acces la suprafaţă, în câmpul politic, noi zidim la celălalt capăt. Suntem, cumva, guvernanţii din marea şi eterna opoziţie, anonimii binelui, cenuşarii dragostei şi dreptăţii româneşti, care vom birui din morminte. Dar ce contează toate astea, pe lângă anafura sfintei lumini şi ştiri?

Na, că am spus prea mult! Cu drag, din nou: Vasile Posteucă

Notă: Text dactilografiat pe o coală de hârtie albă, format A4 (31 x 19,2 cm), scris faţă şi verso, semnătura cu cerneală albastră.

*

Stan M. Popescu, către Vasile Posteucă

26 Februarie 1968

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Dragul meu Vasile,

Te înţeleg bine şi eu mă văd uneori învălmăşit de ocupaţii ciudate, variate, neaşteptate, care se îngrămădesc aşa cu duiumul, obligându-mă să nu pot face faţă la toate. Eu te admir că mai crezi în manifestaţiile de protest şi afirmare a drepturilor noastre împotriva comuniştilor! Pe occidentali îi interesează o ceapă degerată de noi, lituanieni, poloni sau unguri. Ei, ca şi englezii, francezii „e tutti quanti", luptă pentru menţinerea unui „statu quo". Vor să mai salveze ce mai pot salva, dar nu se mai gândesc – nici pe departe! – la eliberarea ţărilor ocupate! Jidanii au reuşit să se împartă în două, cu bună înţelegere: o parte luptă pentru victoria comunismului, iar alta pentru stăvilirea lui. Oricine ar învinge, învinge ei! Tot antisemitismul bolşevic este o scenă comică. Eu cred numai într-o intervenţie a lui Dumnezeu. Altfel omenirea e pierdută, dacă se sprijineşte pe elucubraţiile, ostentaţiile de principii nobile şi manevrele politicienilor. Intervenţia Celui de Sus va veni numai prin rugăciunile noastre, ale celor umili, mici şi pierduţi în imensa masă a anonimilor.

„Behind the lines!" Aceasta este soluţia: îmbrăcaţi în haina gris, cu geanta subsuoară, tăcuţi, modeşti, muncind şi rugându-ne! Restul este apă de ploaie. Am cetit nişte cărţi în ultimul timp, care mi-au luminat misterul apocalipsului. Nu mai putem aştepta „să sune iarăşi goarna" aici pe pământ. Goarna a început să sune în ceruri!

DRUM nu a sosit încă. Nici Emil nu l-a primit. Adresa lui Cârdu: Calle Caseros 245, Caseros (Provincia de Buenos Aires). Emil invită mereu români la el acasă. Foarte des merge Popinciuc, Şeitan şi Aretianu, cu care se înţelege foarte bine. Ici-colo mă invită pe mine şi pe Niculai Popa. Şi eu îi invit pe ei, pe Cârdu şi Zisu.

Te felicit pentru MURIA O FRUNZĂ. E o poezie care m-a emoţionat şi înduioşat profund. „*Şi muria frumos, tăcută, / Bându-şi ora de cucută...*"

Ai dreptate cu sărăcia materială şi fizică: e esenţială. Energiile cheltuite pentru îngrămădirea aurului răpesc posibilitatea cheltuirii lor pentru sădirea virtuţilor. De câte ori mă plimb pe stradă, privesc cerul şi mă rog ca Sf. Efrem Sirul. Mă gândesc că Domnul se va îndura de mine şi-mi va păstra toată viaţa dorul de mântuire.

Îţi trimit o caldă îmbrăţişare,

Notă: Text dactilografiat pe hârtie albă, format A4 (31 x 19,2 cm), scris pe o faţă şi fără semnătură.

*

Vasile Posteucă, către Stan M. Popescu

Mankato, Minn[esota], 7 Martie 1968

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

Dragă Ovid,

Nu mai am multe de-ţi scris. Vorbeşti acelaşi vocabular, al inimii regăsite. Contează de-acum între noi şi pentru viitorul nostru, puterea de rugăciune, de umilință, de a vărsa o lacrimă pentru a obține îndurarea lui Dumnezeu.

Îmi pare nespus de bine de evoluția ta sufletească. Sunt puțini în generația noastră care să vadă atât de limpede drumul ce trebuie urmat. Fii mulțumit. Când scrii altora, adă-le mereu aminte de întrebarea centrală, de întoarcerea la Dumnezeu, la postul negru, la rugăciunea intensă, continuă. Pe urmă, toate vor veni. Dar fără aceste condiții, nimic nu va veni. Vom rămâne nişte vânturători de vorbe stupide.

În fond, cred că Emil, mai mult decât ceilalți pe care-i aminteşti, ştie de tainele de care mă las stăpânit eu. El e sfios, dar bun, văzător. Cred mult omenia lui. Ceilalți poate mai au drum de bătut, tocmai fiindcă nu se roagă, fiindcă nu vreau să-şi țină viu dorul de mântuire.

Sper că în curând vei primi *În Marea şi-n Mormintele din Noi*. Te rog anunță-mă imediat ce primeşti volumul din Spania. Mă tem că Nea Iancu Fleşeriu a făcut o mare greşeală cu expediția volumelor. Eu i-am dat adresele, dar, cum el e ardelean tare de cap, a luat-o razna să facă cum crede el mai bine. Vom vedea.

Până una alta, trebuie să spun că e omul cel mai corect ca timp şi bani, cu care am lucrat în aceşti ani de exil. Un adevărat cavaler. Corect, punctual.

Sunt semne că va veni Zamfira să mă vadă, la insistența Ambasadei americane din Bucureşti. Eu am presat aicea prin oameni politici. Şi, cum Zamfira nu mai e nevasta mea (a divorțat), ei au hotărât că singura soluție ar fi să vină ea întâi, ca vizitatoare. Am răspuns că agreez. Aştept, deci, surprize foarte plăcute pentru vară. Mare-i Dumnezeu...

Altfel, ce mai faci? Trimite ceva versuri pentru „Drum”. Ori eseuri. Salutări lui Popinciuc. Fii bun cu ei, toți. Arată lui Dumnezeu că tu vezi. Vederea se poate mijloci, da, ca un dar al inimii bune. Generația noastră a fost bătută, umilită. Şi suferința e un rău sfătuitor. Ne trebuie răbdare multă. O bunătate infinită. Întru generația noastră a binevoit Dumnezeu...

Te îmbrățişez ca pe-un frate îngenunchiat de ştirea interioară: Vasile Posteucă

Notă: Text dactilografiat pe hârtie albă, format A4 (31 x 19,2 cm), pe o față, semnătura olografă, cu cerneală albastră.

*

Mankato, Minn[esota] / 3 August 1968

Dragă Ovidiu,

Pe data de 13 Iulie a ajuns Zamfira aicea. Cei douăzeci şi şapte de ani au trecut ca spulberați de vânt. Suntem fericiți. Ne vom recăsători zilele acestea şi ne

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina” al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)

vom aranja situaţia legală în Statele Unite. Apoi ne vom sbate să ne aducem copiii. Eu mă simt adânc mulţumit pentru faptul că am adus-o prin generozitatea americană, prin intervenţiile politice din Minnesota şi de la Naţiunile Unite, de la New Yok. NU am luat deloc contact cu politrucii României de azi şi nu mi-am închinat steagul nici cu un centimetru. Precum nici nu intenţionez s-o fac în viitor, mai ales că Zamfira aprobă pe deplin atitudinea mea tare, de la DRUM. Neamul de acasă, chinuit şi dornic de libertate, ne vrea tari. NU dialoghişti şi lichele. Suntem cu toţii, cu toată planeta, la un punct de dezastru şi pericol, când interesele familiare nu pot fi puse înaintea neamului şi cu atât mai puţin înaintea lui Dumnezeu.

Cei din ţară ştiu ce facem noi. Chiar dacă nu individual. Dar ştiu. Pentru ei gesturile şi atitudinile noastre sunt indicaţii seismografice. Ei nu pot face mare lucru, dar nouă ne cer să facem totul, deoarece suntem liberi.

Am să las ceva loc să-ţi scrie şi Zamfira. Ea mi-a povestit că ai fost la dl Colonel Băluţă în casă şi că toată familia lui se interesează cu mare drag de tine. Mie, Băluţă mi-a botezat băiatul, pe Doru. Acum e bolnav. Suferă de trahom. Cere medicamente. Îi vom trimite ceva imediat ce ne mai aranjăm.

Cartea de amintiri legionare cred că o voi primi şi eu prin Ciuntu. Din poziţia mea, eu nu mai pot face politică. Îmi ajunge lupta ce-o duc din poziţia mistică pentru Dumnezeu şi linia creştină care e atât de prigonită în America materialistă a lui Earl Waren şi a rechinilor banului.

Adresa lui Maftei (pe care o am eu: 147 George Street, Toronto, Ontario, Canada). Pentru DRUM, te rog, scrie când poţi şi ce vrei. Te rog însă fii bun şi evaluează nivelul nostru, ca şi lipsa noastră de spaţiu. Important la noi e mărturia şi prezenţa în luptă, la creasta cotidianului. Spune-i lui Mardarie să-mi dea adresa pe care îi pot trimite revista. Am două adrese şi mi se par cam fistichii. El nu dă niciun semn. Îi public în numărul viitor un fragment din *Victimă nevinovată*.

Lui Emil, te rog spune-i toată dragostea mea de frate necăjit. El o ştie bine pe Zamfira. O sărutare de mână Tianei. Le scriu cât de curând.

Te felicit pentru apartament. Asta e un lucru bun. Noi urmează de acum să ne cumpărăm casă şi să ne aşezăm un pic, în destinul nostru fără destin.

Cu o îmbrăţişare de frate: Vasile Posteucă

P. S. Cartea de poeme *În Marea şi-n Mormintele din noi* ţi-am trimis-o cu dedicaţie, de la inimă. Nu mai am alt exemplar. Te rog citeşte-o de la Emil ori Mardarie. V.

Notă: Text dactilografiat pe hârtie albă, format A4 (31 x 19,2 cm), scris faţă şi verso, unde are imprimată anvelopa AÉROGRAMME • PARAVION şi adresa expeditorului „Vasile Posteucă / Box 105 / Mankato, Minnessota / 56001, / U. S. A" şi a destinatarului „Mr. / Stan M. Popescu / Bartolomé Mitre 2669 / Buenos Aires / Argentina". Semnătura lui Vasile Posteucă, post-scriptum şi scrisoarea Zamfirei, olografe cu cerneală albastră.

BDD-A32551 © 2010 Institutul „Bucovina" al Academiei Române
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:58 UTC)